

Gravferd.

Tirsdag 15-2 blei Aane Nilsen Tverrås gravlagt på Sandbakken kirkegård. Et uvanlig stort følge var med på ferda til denne vakre kvilestaden. Været var fint. Folk kom bilende, syklende eller på ski. Det var noe kaldt, men det lå solglans over landskap og fjellvidder.

Gravferda gikk ut fra den øverste fjellgården her.

Sokneprest Lyshoel innleidde høgtideligheta etter at salmen «Gud, når du til oppbrudd kaller» var sunget. Soknepresten talte ut fra Paulus' brev der han seier m. a. «Jeg jager etter seierskransen når dette jordliv er slutt». Han nemnte tida vi lever i. Alle kjemper for å vinne seierskransen her i dette liv men så mange glemte seierskransen i det evige liv når jordlivet var slutt.

Også han vi nå følger til graven, hadde levd et langt liv. Han, som vi andre, hadde sitt livsmål sine problemer å stri med, men han glemte likevel ikke i døgnlivets strev å sette som sitt høgste mål å vinne seierskransen — det evige liv etter at dette hans jordiske liv vår slutt noe han sikkert nådde fram til.

Aane Larson hadde fått den nåde å leve et langt og virksomt liv. Saknet etter ham i heimen blir stort men hans kjære må takke Gud for at de så lenge fikk ham mellom seg å pleie og hygge for ham til hans siste stund.

Soknepresten lyste så fred over Aane Larsens minne.

Fru Geraldine Kvam la krans på båret fra seg og familien og takket for alle gode minner og uttalte håp om gjensyn. Hun la også ned kranser fra fleire av de som var tilstede.

Deretter tok Johan Gundersen avskjed med sin barndoms venn og risset et vakkert bilde av ham for hans liv og vandel. Aane Larsen var en dyktig og driftig kar på sjø og land — et godt føredøme for etterslekten. Da de møttes nyss før han døde stundet han bare på å få flytte og nå det evige livs seierskrans, — å få vandre heim til sin Gud. Hans kjære som hadde stelt så vel med ham under hans lange sjukdom, ville sikkert bli rikt signet av Gud.

Herr Kvam og frue sang deretter vakkert sangen «Led meg heim».

Så blei Aane Larsens bære kjørt fra heimen til Sandbakken kirkegård fulgt av slekt og naboer og mange andre venner. Soknepresten talte også ved graven og foretok jordfestelsen.

Etterpå var det koselig samvær i Aane Larsons heim heilt til det var blitt seinkveld. Alle blei rikelig bevertet. Gravferda blei for alle tilstedeværende en lys, og vakker begivenhet. Fred og signing over Aane Larsens grav og minne.